

438 Ostiae.

C · VOLTIDIO · C · F · PAL · PRISCO · FRATRI · CORPORA) ^{to corporis}
 MENSORVM · FRVMENTARIOR · OST · QVI · VIX · Ann
 D ET · VOLTIDIAE · GRAPTE · CONIVGI · DVLCISS · MET
 C · VOLTIDIVS · C · F · PAL · CAVARIVS · PRISCIVS

C. L. Visconti ms. descripsit mense Oct. 1855.

439 cippus qui basis cuiusdam formam refert; fastigium in fronte, cuius latera sinistrum et dextrum rosam habent; corona, fastigii media parte, a duobus geniis utrinque sustinetur METELL. Hostiae sunt subscripta epigrammata in uno lapide IVC. In Hostia castello papae AVGVST. In Ostia a piè della scala del palazzo BRVN. Ostiae ante templum SMET., nella piazza di Santa Aura LIG. — S. I. ALC. — Terracinae FERRARINI.

protome viri	protome mulieris
L · VOLVSEIO	IVLIAE · SP · F
∩ · L · DIO · SEV · AVG	THAIDI
IDEM · QVINQVENNAL	
sic HAVE · DIAE	HAVE · THAIS
5 BENE · VALEAS	DI · TIBI
QVIS · QVIS · ES	BENE · FACIANT 5

Iucundus Ver. f. 72, Magl. f. 104'; P. Sabinus Marc. f. 23' (inde Sieder f. 67'); Ferrarinus Par. f. 131' in add., Reg. f. 126; Augustinus cod. Vind. 3528 f. 58' et apud Peutingerum cod. 527 f. 8 (inde pendet Apianus 182, 1. 2); Brunelleschi f. 31'; Alciatus Feae f. 120'; Choler cod. Mon. f. 14'; Metellus Vat. 6038 f. 33 qui descripsit mense Martio 1550; Ligorius Vat. 6034 f. 20'; Smetius ms. Neap. p. 189 (inde Manutius orth. 387, 6; ex Manutio Ligorius ms. Taur. 12; ex schedis olim Barb. nunc Vat. titulum priorem enotavit Marinus ms. Vat. 9126 f. 64 et edidit Arval. p. 821 tamquam ineditum; item ex Manutio Iacobonius appendix ad Fonteium de Caesiorum gente p. 130), ed. 79, 2 (inde Grut. 490, 6); Panvinus Vat. 6035 f. 106', 6036 f. 83. 89. 110; Lipsius ms. f. 35; Winghe Brux. 1, 6. Solam posteriorem edidit etiam Petrus Victorius castig. in Ciceronem ad fam. ad ep. 8, 16 (p. 22 ed. Basil. 1540, p. 88 ed. Lugd. 1552), cui utramque miserat Marcellus Cervinus; priorem Orelli n. 3950, posteriorem id. n. 4743 e Grutero; Vulpi Lat. 6, 191 item e Grut.

Dedi exemplum Smetii; variam lectionem adposui Iucundi Brunelleschii Augustini Metelli Ligorii (Vat.); Lipsium non habui plene conlatum. — a 1 VOLVSEIO Iuc. (Ver.), VOLVSIO (Magl.) — 2 in P · L · DIO Metell., D · L · DIO Lig., D · LIDIO Brun. — 3 QVINQVENAL Augustinus. — 6 punctum in QVIS · QVIS dedi ex Smetio ms. et Metello.

Have, Diae et have, Thais viatoris sunt; respondent defuncti.

444 Ostiae in episcopio.

ETERANVS · Aug
 O · E · Q · R · DECVRioni
 VM · QVI · VIXIT
 O · E · Q · R · DECVRioni
 5 AMINI · DIVORVM
 POST · EORVM

Recognovi. Kellermann Vig. not. ad n. 237.

445 Ostiae rep. in theatro mense Dec. 1880.

CH
 OMMIS
 comparATVM · AB
 US · COLLEGI · Fabrum
 5 con · CESSVMC
 OTIP

Descripsi. Lanciani apud Fiorellium not. degli scavi 1880 p. 478.

446 fragmentum tabulae marmoreae. Ostiae rep. a. 1881.

CTOR
 V G V M
 fa BR V M
 T · VIRO
 5
 IICOR

Descripsi. Lanciani not. degli scavi 1881 p. 117.

5 F vel E videtur fuisse ea littera quae ex parte tantum restat, potius quam G, ut edidit Lanciani.

447 Ostiae frammento rinvenuto dentro la città in una grotta che sembra essere stata una conserva d'acqua.

OR · SARA
 QVINQ · DIVI
 PERPETVÓ · RO
 D

C. L. Visconti ms. descripsit mens. April. 1857.

1 fin. ultimam litteram ex parte tantum superstitem Viscontius in autographo non satis clare expressit; videtur posuisse primum j, deinde hoc correxisse in i.

448 fragmentum alte collocatum marginibus tectorio oblitis. Romae in villa Albania inter inscriptiones quae ei villae nuper demum accesserunt et quarum maior pars est Portuensis. Sed hanc Portui Romano etiam argumentum adtribuit; cf. infra.

IONI
 hoNORATV's
 M PATRON'us
 corporis sabVRRARIORum
 5 RIVS

Descripsi. Corpus saburrariorum memoratur etiam supra n. 102.

440 Ostiae effossa a Cartonio, est Romae in repositis musei Lateranensis.

· D · · M ·
 L · EVAN · THEN · sic
 LIBERTO · COLO
 NIAES · FECIT ·
 5 COIVGI · SAN
 CTIS · SI · MO

Descripsit Henzen. Amati ms. 9750 f. 33, Melchiorri ms.; Sarti ms.

441 Romae in repositis musei Lateranensis inter Ostiensia.

d M
 CVS · SEVI' aug
 IAE · SA
 coniugi INCOM parabili
 5 libertis LIBERTabus
 posteris QVE eorum

Descripsi.

442 Ostiae in episcopio.

DI
 BAVIT · ET
 marCIANVS · Q
 seur auG · IDEM · QQ

Descripsi.

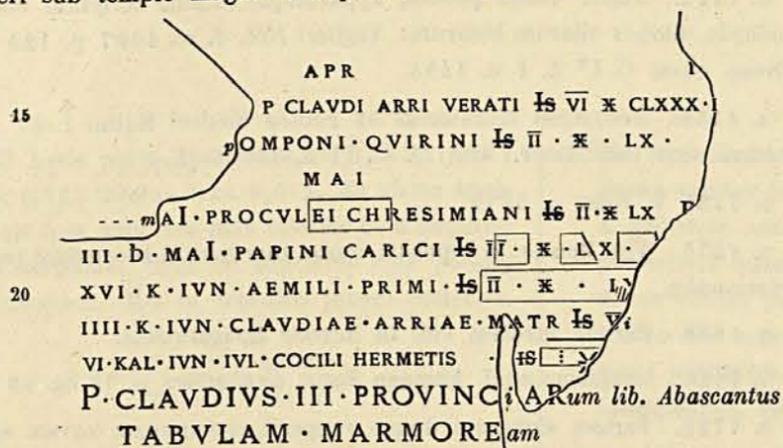
Infra videtur integra esse.

443 Ostiae in museo.

M
 oneSIMVS · SEVIR · AVG ·
 O · V · F ·

Descripsi.

ad n. 326. Fragmentum novum quo complentur vv. 15-23 exeuntes reperi sub templo magno in repositis.

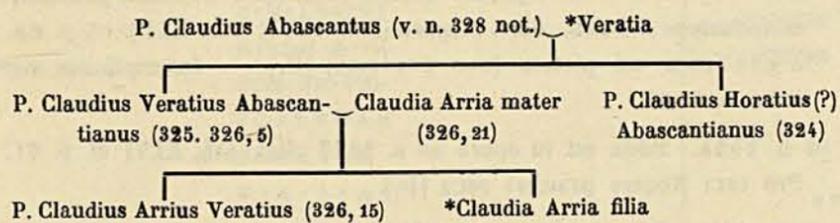

Descripti; fragmentum novum, quo versus exeuntes continentur, contuli etiam ad ectypum.

Quae lineis rectis circumclusi, in litura scripta sunt. — Litterarum particulae v. 14. 15. 17/18 fin. videntur pertinere ad columnam II; 17/18 fortasse P intellege p[ro]p[ri]e. — 20 fin. videtur fuisse LX. — 22 fin. fortasse signum denarii ceteris huius versus litteris altius.

Fragmento novo confirmatur quod Dessau adnotavit ad n. 326 usuras summarum a singulis ad dies natales celebrandos collatarum fuisse centesimas. Addiscimus autem propinquos eius qui tabulam posuit sc. P. Claudii Abascanti plus pecuniae impendisse quam ceteros: P. Cl. Veratius Abascantianus (5), P. Claudius Arrius Veratius (15), Claudia Arria mater (21) arcae inferunt sena milia sestertium, ceteri omnes excepto uno (12) bina milia, unus etiam minus (11).

Stemma Claudiorum fortasse sic fere constituendum est:

Nominibus, quae coniectura posui, asteriscum addidi.

ad n. 344. Gruterum frustra laborasse, ut huius inscriptionis exemplum accuratius nancisceretur, apparet ex epistula quadam Joannis Wouveri, cf. *Eph. ep.* IX p. 335 (ubi legendum est 'ad n. 344' pro 'ad n. 340') [D.]. — Cf. ad hunc titulum Carcopino *Virgile et les origines d'Ostie* p. 51 sq., ubi agit de sodalibus Arulensibus (cf. supra p. 612 not. 44).

ad n. 347 v. 3. Egrilius Isio idem fortasse infra n. 4569 dec. XIII 4.

ad n. 349 v. infra n. 4646.

ad n. 350 v. infra n. 4450.

ad n. 358. Vidi Ostiae in domo Aldobrandini; cf. infra ad n. 4938.

ad n. 360. 361 cf. supra p. 611, infra n. 4563, 1 not. et p. 673.

ad n. 362 sqq. v. infra n. 4458. 4651. 4715.

ad n. 363. Nunc est in museo Lateranensi parieti affixa sub porticu (in parte XXXVIII n. 4). Versus 5-8 complentur fragmento novo rep. a ponente della porta romana, sul lato settentrionale del decumano (i. e. ibi fere ubi cetera fragmenta reperta sunt), quod cum n. 363 coniungendum esse cognovi. Edid. Paribeni *Not. d. sc.* 1918 p. 131 d. Exstat imminutum (deest nunc pars extrema versus 5 litteras ATIS continens) in repositis musei Ostiensis, ubi descripsi et ectypum sumpsit.

5 DECVRIONI GRATIS
ADLECTO P
CORPOR CVRAT
NAV MARIN ET MESOR

2 fin. p(atrono). — Paribeni adnotat 'appresso alle lettere O P è graf-fito AF'; ego vidi a dextra litterae P lineam quandam, quae pars illius litterae A esse mihi videbatur.

decurioni gratis adlecto, p(atrono) corpor ---, curat(ori) nav(ium) marin(arum) et me(n)sor(um) cet.

ad n. 370 cf. infra n. 4654. 5383.

ad n. 374. V. 11 lege decur(iae) (sextae decimae), v. infra n. 4569.

ad n. 375. 376. Longo commentario instruxit C. Mancini *Atti della R. Accad. (napol.) di archeologia, lettere e belle arti* 13, 2 p. 146-170 [D.]. — Post Mancinium titulos denuo tractaverunt O. Seeck *Gesch. d. Untergangs der ant. Welt* II¹ (1901) p. 156 sq. 523 sq. = II² (1921) p. 158 sq. 528 sq., qui eos non ad unum et eundem P. Lucilium Gamalam pertinere, immo Gamalam tituli n. 375 multo ante Gamalam tituli n. 376, scilicet aetate Augusti, fuisse probabat, et uno decennio post Seeckium — eius libro ut videtur non adhibito — J. Carcopino *Mél. d'arch. et d'hist.* XXXI 1911 p. 143-230. 367-368, ipse quoque duos Gamalas discernendos esse praedicans; Gamalam minorem (n. 376) mortuum esse putat ante mortem M. Aurelii, *L. Caesarem Aug. f.* v. 6 sq. Commodum esse ratus (ut iam Mancini l. c.); contra titulum n. 375 positum esse anno p. Chr. 43 exeunte vel 44 ineunte; vv. 40 sqq. enim pertinere ad bellum Claudii Britannicum, v. 39 ad quaesturam Ostiensem (cf. supra p. 7 b). Contra illos Gamalas inter se diversos esse denuo negat v. Premerstein *Klio* XII (1912) p. 139 sq. Cf. etiam quae de hac quaestione scripsit Paribeni *Mon. ant. dei Lincei* XXIII 1914 col. 483 sq. — De apographo Ligoriano tituli n. 375 (ms. Taur. vol. XIV s. v. Porto) cf. Carcopino l. c. p. 367 not. 1. — n. 375 v. 40 Carcopino supplet (p. 210) [praet]erea, n. 376 v. 26 proponit (p. 218) extru[den]tibus (sc. inundationibus aquam e ripis vel tale quid, vocabula ommissa a quadratario) vel extru[s(is) stipi]tibus litteris ti et pi vocabuli stipitibus ligatis; de navalibus (v. n. 376 v. 25) cf. K. Lehmann-Hartleben loco supra p. 609 not. 6 citato. — Omnino cf. etiam L. R. Taylor *The cults of Ostia* p. 14 sq. not. 1 et passim.

ad n. 397. Legitur etiam in Jucundi codice Ashburnhamiano f. 9' n. 84 (cf. *Eph. ep.* IX p. 291) [D.].

ad n. 399 cf. infra n. 5346.

ad n. 403 cf. infra n. 4314.

ad n. 407 v. 3. 4: idem, ut videtur, infra n. 4563, 1 II v. 10.

ad n. 412. Legitur etiam in Jucundi codice Mediceo (Vat.) n. 223 (cf. *Eph. ep.* IX p. 302) [D.].

ad n. 415. Iam Romae in horto musei thermarum Diocletiani (museo nazionale).

ad n. 419 v. infra n. 4668.

ad n. 426. Nunc etiam C. I² 2, 1 n. 1424.

ad n. 429. Imaginem edidit W. Altmann *Altäre* p. 237 fig. 194 [D.].

ad n. 431. V. 3 supplendus videtur [curatori vel patrono corporis tra-ictus] Rusticeli, cf. infra n. 4553-4556 et quae dixi *Sitz.-Ber. Berl. Ak. phil.-hist. Kl.* 1928 p. 45 not. 4. [Cf. nunc etiam infra n. 5327 sq.; ad v. 14 cf. n. 5357 col. I v. 10.]

ad n. 433 v. infra n. 4663 not.

ad n. 446 v. infra n. 4457.

ad n. 447 v. infra n. 4674.

ad n. 454. Vidi Ostiae in repositis musei.

ad n. 459 v. supra p. 611 not. 40.

ad n. 461 cf. infra n. 4560-4563.

ad n. 472. Delineata exstat in codice quem A. W. Franks reliquit museo Britannico (de quo cf. ad n. 46. 176) f. 51 (delineatio signata est n. 283), unde accuratissime repetivit Th. Ashby *Classical Review* 1904 p. 74; exemplum est iam notum, sed fortasse accuratius exaratum quam in reliquis quas adhibueramus schedis, v. 3 VIX ANN XIII HIC TANIAE cet., 6 VOLVMINI POTIVS). — Pars extrema (v. 14-16) exstitit aliquando in villa Pamphilia ad sepulcretum, ubi ante multos annos descripsit Henzen, nuper frustra quaesivit Huelsen; descripsit autem Henzen sic:

'superne abrasum' HENZEN
INF P II IN AG p. VI
EXCESSIT ANNO VRBIS CONDITAE
BCCCXCVII

Vindicatur hoc Henzeni apographo huius tituli pars suspicionibus maxime obnoxia. Nam recens haec fuisse incisa et ab Henzeno pro antiquis descripta, id ab omni probabilitate abhorret. Quod de rasura ait Henzen, quamquam mirum est partem huius tituli vel antiqua vel recenti aetate esse erasum (et possis conicere errorem subesse), certe suspicionibus de ipso titulo nullo modo ansam praebet [D.].